

steren ved, men det var ikke noget arnested for international terror. Sådan hørte jeg statsministeren i dag. Det var altså opgøret med endnu en dansk illusion om krig.

Så vil jeg vende mig lidt til valget den 30. januar, hvor statsministeren var optaget af, at det forhåbentlig blev et godt valg. Det ønske tror jeg vi er mange der deler. Det er vel et af de få lysglimt i den nuværende situation, at det lykkes ikke alene at afholde et valg, men også at afholde et valg, der giver tilstrækkelig legitimitet for dem, der bliver valgt. Det er vel det helt afgørende spørgsmål, for der er jo forskellige advarsler i den nuværende situation.

Kl. 10.25

Allawi udtaler i dag, og jeg citerer det fra Ritzaui, at valget formentlig ikke kan gennemføres i alle dele af Irak. Jeg vil godt spørge: Hvor store dele af Irak skal ikke være omfattet af et valg, for at man stadig vil anerkende det som legitimt?

Jeg vil også henvise til, at den tidligere amerikanske nationale sikkerhedsrådgiver under den tidligere Bush, Brent Scowcroft, citeres i Berlingske Tidende i går for, at den forestående afstemning i Irak 30. januar ikke tegner lovende og desværre kan forværre konflikten – forværre konflikten!

Jeg vil godt have regeringens vurdering af, om man deler den amerikanske vurdering, for indtil nu har argumentationen jo været, at når vi bare overstod det punkt, der hed den 30. januar, så var situationen forbedret. Men det er jo ikke første gang, vi har hørt, at når vi bare havde overstået et bestemt punkt, så var situationen forbedret. Engang hed punktet, når Saddam Hussein var tilfangetaget. Det blev han så. Engang hed argumentet, når vi fik en midlertidig irakisk regering. Det fik vi så. Engang hed argumentet, at når Falluja var faldet. Falluja faldt så. Nu hedder argumentet, når vi overstår den 30. januar, så skal det nok lykkes.

Jeg tror desværre ikke, det er så enkelt, og jeg tror, at det er et skønmaleri, som regeringen vover sig ud i at male, selv om jeg heller ikke ser mange andre gode muligheder end netop en situation, hvor valget faktisk lykkes. Men det forudsætter, at det bliver et respekteret valg, at det fremstår for irakerne som et legitimt valg.

Så vil jeg sige om statsministerens vurdering af, at det er Al-Qaeda-oprørere og gamle Saddamkredse, at det jo er en vurdering, der ikke svarer til Forsvarets Efterretningstjenestes vurdering, som jeg læste op i starten. De siger tværtimod, at det er en bred og stadig bredere

folkelig forankret modstand, der finder sted. Iraks efterretningstjenestes leder anslår, at der er 200.000 aktive i oprøret. 200.000 er det dobbelte af, hvad der blev gættet på ved amerikanernes seneste gæt i oktober.

Jeg vil runde af med på vegne af Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at krigen mod Irak ikke har formindsket, men tværtimod forstærket terrortruslen, opfordrer Folketinget regeringen til at erkende,

- at krigen blev startet på et usandt og manipuleret grundlag,
- at den irakiske civilbefolkning har betalt en uhyggelig høj pris, og
- at krigen er slået fejl både militært og moralsk.

Derfor pålægger Folketinget regeringen at trække sig ud af den USA-ledede koalition, at øge indsatsen for genopbygning af Irak samt at arbejde for, at den irakiske befolkning får den bestemmende rolle til med bistand fra FN at afgøre landets fremtid.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 23).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så er der en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Ulrik Kragh.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu holdt SF's ordfører jo et sædvanligt malerisk indlæg af en karakter, hvor man kan blive i tvivl om, hvorvidt de overhovedet fra SF's side har nogen svar på, hvad vi egentlig skulle gøre i den situation, vi står i.

Når vi ser den vurdering, som Forsvarets Efterretningstjeneste gav i forbindelse med forlængelsen af det sidste mandat, var vurderingen, at den gruppe i Irak, som ønsker at destabilisere tingene og skaber den terror, som vi diskuterer i dag, udgør 1-2 pct., og så er der nogle, der støtter det. Men der må man spørge sig selv og især spørge SF: Skal de 1-2 pct. have lov til med terrorens virkemidler at ødelægge det for de øvrige 22 millioner mennesker i Irak? Eller skal man